

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 331/2020-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. júla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia *základných práv vlastníť majetok a na súdnu a inú právnu ochranu a podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť* uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 S 107/2018 z 3. apríla 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. júna 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie *základných práv vlastníť majetok, na súdnu a inú právnu ochranu a podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť [bez bližšieho označenia článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)], ako aj*

práva na spravodlivý proces podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) tiež bez bližšieho označenia príslušného článku dohovoru uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 S 107/2018 z 3. apríla 2020 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktorým krajský súd zamietol jej sťažnosť proti uzneseniu tohto súdu z 24. októbra 2019. Týmto uznesením krajský súd vyrubil sťažovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok za spracovanie kasačnej sťažnosti z 3. septembra 2019 v listinnej podobe vo výške 20 € podľa položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľka je advokátkou zastupujúcou žalobcu ([REDACTED], [REDACTED]) proti žalovaným v 1. až 8. rade v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, ktoré skončilo vydaním prvostupňového rozhodnutia tak, že krajský súd rozsudkom sp. zn. 5 S 107/2018 z 2. júla 2019 žalobu žalobcu zamietol.

3. Sťažovateľka navrhla citované rozhodnutie krajského súdu zrušiť, pretože vyrubenie súdneho poplatku považuje za neoprávnené. Je advokátkou, ktorá nemá aktivovanú elektronickú schránku a povinnosť aktivovať ju jej ako fyzickej osobe nevyplýva zo žiadneho predpisu.

4. Sťažovateľka nesúhlasí s odôvodnením krajského súdu uvedeným v napadnutom uznesení, pretože krajský súd podľa nej dospel k nesprávnemu výkladu príslušných ustanovení (§ 821 ods. 3) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) a zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“).

5. Zásadným omylom, ktorého sa súdy vrátane ústavného súdu dopúšťajú, je tvrdenie sťažovateľky, že bola pre advokátov zavedená všeobecná povinnosť komunikovať v elektronickej podobe v § 821 ods. 3 zákona o súdoch s tým, že nerozlišujú osoby s aktivovanou a neaktivovanou elektronickou schránkou. Vyslovuje svoj názor, ktorý považuje za jedine správny, že *„povinnosť komunikovať cez elektronickú schránku vyplývajúca pre advokátov z ustanovenia § 821 ods. 3 zákona o súdoch sa vzťahuje na tých advokátov, ktorí majú elektronickú schránku aktivovanú a nevzťahuje sa na advokátov, ktorí elektronickú schránku aktivovanú nemajú. Ak totiž nedôjde k jej aktivácii, nie je možné cez elektronickú schránku komunikovať.“*

6. V zmysle uvedeného by sťažovateľka nemala byť ani poplatníkom podľa § 2 ods. 1 písm. f) zákona o súdnych poplatkoch.

7. V petite sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd ústavnú sťažnosť *„pripustil na ďalšie konanie“* a následne nálezom vyslovil, že *„jej práva porušené boli“*. Požaduje aj zrušenie napadnutého uznesenia krajského súdu a tiež jeho predchádzajúceho uznesenia z 24. októbra 2019.

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. V súlade s čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

12. V súlade s § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Podľa § 34 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak je navrhovateľ advokátom, nemusí byť v konaní zastúpený.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

14. Predmetom konania ústavného súdu je rozhodovanie o namietanom porušení základných práv „*vlastniť majetok, na súdnu a inú právnu ochranu, podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť*“, ku ktorému malo podľa sťažovateľky dôjsť napadnutým uznesením, ktorým bola zamietnutá jej sťažnosť smerujúca proti uzneseniu

krajského súdu vo veci uloženia povinnosti zaplatiť za spracovanie podania v listinnej podobe súdny poplatok v sume 20 € podľa položky 20a sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 2 ods. 1 písm. f) zákona o súdnych poplatkoch. Podľa krajského súdu boli pre vyrubenie súdneho poplatku splnené podmienky, keďže na sťažovateľku sa ako na advokátku podľa príslušných právnych predpisov vzťahuje povinnosť doručovať podania súdu do elektronickej schránky a podanie v konkrétnej veci urobila v listinnej forme.

15. Sťažovateľka opätovne a opakovane nastoľuje ústavnému súdu svoj výklad zákona o súdoch a súvisiacich zákonov (obdobne ako v prípade v jej veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 41/2020, v ktorej ústavný súd jej ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú uznesením zo 4. februára 2020, pozn.).

16. Ústavný súd (bez toho, aby sa zaoberal podrobne jej námietkami a výkladom právnych noriem) už iba poukazuje na svoje odôvodnenie v bodoch 23 až 36 v citovanom uznesení, ktoré je vzhľadom na rovnakú právnu argumentáciu a totožnosť sťažnostných námietok použiteľné aj v tomto konaní. Súčasne na tomto názore nič nemieni zmeniť, hoci sťažovateľka sa s ním, ako aj s výkladom všeobecných súdov nestotožňuje. Krajský súd v tejto veci v závere jasne a zrozumiteľne v bode 25 uzavrel, že: *„Z jazykového výkladu, zmyslu a účelu predmetného ustanovenia (mal na mysli § 821 ods. 3 zákona o súdoch, pozn. ústavného súdu) je nepochybné, že advokáti sú povinní mať aktivovanú elektronicкую schránku a používať ju na doručovanie podaní a komunikáciu so súdom. Uvedená povinnosť sa vzťahuje aj na sťažovateľku, a to odo dňa 01.07.2018.“*

17. Podľa názoru ústavného súdu je napadnuté uznesenie krajského súdu založené na právnych záveroch, ktoré majú oporu v aplikovaných právnych normách, je aj dostatočne odôvodnené, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol opakovane z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti (obdobne ako v jej veci sp. zn. III. ÚS 41/2020 a v iných podobných prípadoch I. ÚS 186/2019, I. ÚS 11/2020).

18. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sa ústavný súd ďalšími návrhmi uplatnenými sťažovateľkou v ústavnej sťažnosti už nezaoberal, hoci neprehliadol, že táto ústavná sťažnosť vykazuje neurčitý a nevykonateľný petit a tiež nedostatočné a kvalifikované označenia základných práv, ktorých porušenie namieta, podľa príslušných článkov ústavy a dohovoru.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu